

Птички

— Погледни, дъđо, какъ изкусно е направено това гнѣздо!

Дѣдото се намръщи.

— Какъ се осмѣли ти да вземешъ гнѣздото, да лишишъ милата птичка отъ нейния домъ?

— О, не, дѣдо! Азъ никога не оскърбявамъ животнитѣ; азъ помня, че ти ни говори да се отнясяме внимателно къмъ всички Божии създания . . . Днесъ ние бѣхме съ братовчеда въ гората. На едно дърво видѣхме гнѣздо. Въ него седѣше птичка. Ние се спрѣхме да ѝ се любуваме. Изведнажъ дотърча едно голѣмо момче съ дебеля тояга и завика: защо, глупаци, зяпate такa? Искате ли да го видите по-отлизо?.. И момчето хвѣрли тоягата си. Ние съ братовчеда извикахме. Предъ насъ паднаха гнѣздото и мъртвата птичка. Лошото момче стжпка тритѣ яйца, пъх-

на птичката въ джоба си и избѣга. Азъ взехъ гнѣздото и дойдохъ у дома... Ахъ, дѣдо, какъ обичамъ пойнитѣ птички? Безъ тѣхъ въ гората ще е така глухо?

— Ти трѣбва да обичашъ всички птици. Защото сѫ твърде полезни. Тѣ онищожаватъ гъсениците и другите вредни червеи.

Внучето въздѣхна и се замисли . . .

— Наистина, дѣдо, колко разумно е наредено всичко въ природата?

— Да, мило дете, всичко, направено отъ Бога, е добро. Благодари Mu, че ти позволява да живѣешъ въ този прекрасенъ свѣтъ. Изучавай природата, обичай всички живи сѫщества, бжди добро; така ти ще си щастливо! . . .

